

Missatge de Cap d'any del president de la Generalitat, José Montilla

Rubí, 30 de desembre de 2009

(ATENCIÓ: DISCURS EMBARGAT FINS A LES 20.00 HORES)

Molt bona nit.

Aprofito aquestes darreres hores de l'any, per adreçar-me a vostès i expressar els meus millors desitjos per a tothom de cara a l'any 2010.

En aquesta ocasió, els parlo des del Centre de Comandament Integrat dels Ferrocarrils de la Generalitat, a Rubí. Vull que les meves primeres paraules vagin dirigides a les persones que aquests dies treballen per a que els serveis essencials de tot el país funcionin.

Paraules de reconeixement i de record a les persones dels serveis de seguretat, d'emergències, sanitaris i hospitalaris, de transport i de neteja.

Un record també adreçat cap a totes aquelles persones que són fora de casa, fora del país, sovint en missions humanitàries. I que aquest any voldria fer arribar, amb unes paraules d'estimació i d'afecte, a Roque Pascual, Alícia Gámez i Albert Vilalta, els tres cooperants catalans que van ser segrestats ja fa un mes. Vull fer arribar, a

ells i les seves famílies, el meu testimoni de suport, el de tot el Govern i el de tota la societat catalana.

Demanam la seva llibertat immediata, alhora que confiem en totes les accions que s'estan duent a terme per aconseguir el seu alliberament.

L'any 2009 ha estat molt intens. Hem mantingut l'esforç inversor en escoles i centres socio-sanitaris i hospitalaris. I l'obra de Govern s'ha concretat en fets, alguns dels quals marcaran el futur del país en les properes dècades: La Ciutat de la Justícia, la nova terminal de l'aeroport de Barcelona, les grans infraestructures com el túnel de Bracons, l'ampliació de les xarxes de metro o de regadius, la dessalinitzadora del Prat de Llobregat o les lleis d'Educació i de Salut Pública, entre d'altres. I estrenarem l'any 2010 amb l'entrada en vigor del traspàs de Rodalies. Una fita esperada i finalment aconseguida amb garanties i recursos suficients.

Fa un any, recordo que els parlava de la meva ferma voluntat de no acceptar un acord de finançament que no fos bo i just amb Catalunya i plenament estatutari. Doncs bé: finalment, després de molts mesos de dures negociacions, ja el tenim. És un molt bon acord, just i solidari. I que ja ha suposat enguany més recursos per a Catalunya.

Cada dia estic més convençut que el progrés de Catalunya i el creixement de la nostra capacitat d'autogovern depenen del desplegament del nostre Estatut.

Hem de persistir en aquesta línia, mantenir el rumb, amb un exercici permanent d'afirmació exigent i confiada.

Benvolguts conciutadans, de cap manera vull amagar que l'any 2009 ha estat un any dur, a causa de la crisi. I que aquest any que ve, encara que millorarem, també serà un any difícil.

El 2009 ha estat dur, molt especialment per aquelles persones que a hores d'ara estan sense feina. Ens tenen i ens tindran sempre al seu costat. No deixarem que ningú quedi enrere.

I és per això que el Govern i els agents econòmics i socials arribem a acords amb diàleg i esforç conjunt. Tot just fa uns dies es va presentar el darrer acord: un conjunt de 30 mesures urgents que aplicarem els propers mesos.

Ajudarem a les empreses i els emprenedors. Aportarem més recursos que mai per a polítiques socials destinades a les persones i les famílies. Perquè si tots junts lluitem contra la crisi, tots junts ens en sortirem.

Però parlem ara del futur. L'any 2010 marcarà el futur de tota una generació de catalans i catalanes. És un any decisiu.

Serà decisiu per a nosaltres, els europeus, coincidint amb la presidència espanyola i l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa. Caldrà abordar els reptes globals de la crisi econòmica, de la seguretat, el canvi climàtic o la política exterior.

Serà decisiu també per a nosaltres, els catalans, perquè se celebraran eleccions al Parlament de Catalunya i podreu decidir amb el vostre vot quin camí cal seguir: Si hem d'aturar-nos, retrocedir o cercar falses dreceres, o bé si hem de mantenir

l'horitzó que ens hem traçat i assegurar que una gran majoria es compromet a treballar per aconseguir-lo.

També serà l'any 2010 quan es preveu que arribi la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya. Esperem aquesta resolució serenament. Convençuts de la plena constitucionalitat de l'Estatut, respectant l'Estat de Dret i cercant la màxima unitat dels ciutadans i ciutadanes.

Continuaré exigint i desplegant el pacte polític entre els nostres representants i els del conjunt del poble espanyol, a les Corts Generals, i ratificat en referèndum pels ciutadans de Catalunya.

La unitat ens farà forts. Ho hem vist darrerament amb l'extraordinària resposta i repercussió política que ha tingut el text "Per la Dignitat de Catalunya" i les més de 200 declaracions d'altres institucions municipals, econòmiques, socials i eclesiàstiques del nostre país en favor de l'Estatut.

Som un poble que ve de lluny i anirà, unit, més lluny encara. Fa tot just deu dies que vam commemorar, amb tota la solemnitat, el 650 aniversari de l'establiment de la Generalitat de Catalunya.

No hi ha pràcticament cap país a tota Europa que tingui una institució de govern tan antiga com Catalunya.

La nostra voluntat d'autogovernar-nos ni comença ni acaba amb una sentència. Es troba fortament arrelada en la nostra història, en la nostra llengua i en la nostra cultura i ha demostrat que és capaç de superar totes les adversitats.

Per acabar, vull reiterar-vos que la meva prioritat durant els propers mesos són i seran les persones: Les que estan sense feina, joves o grans. Les que tenen un grau o un altre de dependència. Els empresaris, els emprenedors, els treballadors. I els servidors públics, especialment, mestres, metges i mossos. Això és el prioritari per a mi.

Ciudadans i ciutadanes, és l'hora de la tenacitat. Aquesta és la millor ambició en temps de dificultats. Mantenir-se, confiar en les nostres possibilitats, fer de la fermesa la millor estratègia negociadora, no parlar per parlar, i, quan cal, parlar clar i català.

Som una gran nació, també, perquè som treballadors i tenaços. És el nostre senyal d'identitat bàsic: treball i amor per la feina ben feta. Els catalans podem aconseguir grans objectius, si mantenim el rumb, si no defallim, si perseverem en l'esforç col·lectiu.

Estic segur que interpreto la voluntat majoritària dels catalans, si orientem la nostra acció de govern a crear les condicions per a que tota la nació -la que parla i la que calla- se senti compromesa en l'horitzó col·lectiu i en els afers cívics i públics per superar la desafecció política.

I aquest compromís es nodreix amb una acció de Govern oberta i inclusiva per a tot el país, la seva gent i per a tot el territori. Des del poble més petit a la seva capital.

Estic al vostre servei. Sempre. Tinc una convicció íntima i molt forta que el camí iniciat és, malgrat els entrebancs i les dificultats que ens trobarem, el millor per a Catalunya, els seus interessos i la seva gent.

Actuo per convicció. En ella trobo la força per a la meva determinació. És amb tots vostès que veig possible, i els hi proposo i demano, construir un futur millor per al nostre país. Estic confiat i segur que ho aconseguirem.

Bona nit i que tinguin una bona entrada d'any.